

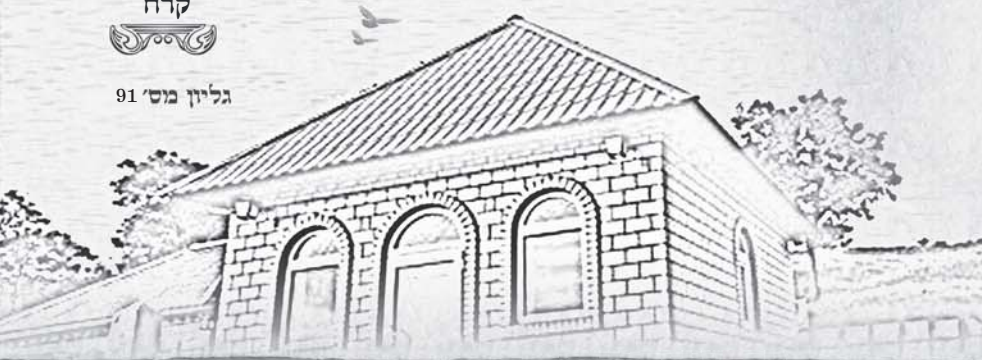
לאור ההלכה

להאיר את הדרך לעובדה ולמעשה
 עפ"י מורנו ר' נתן מברסלב
 בספר ליקוטי הלכות

פרשת
 קרח

גליון מס' 91

ויקח קרח... ❧

עיקר מחלוקת קרח התחיל מפ' ציצית כשרז"ל כי ציצית הוא בחי' המשכת הרוח חים מעילא לתתא בבחי' מארבע רוחות בואי הרוח. וזחו בחי' תכלת כי עיקר המשכת הרוח חיים מעילא לתתא בכל פעם עיקרו על ידי בחי' תכלת. כמ"ש אדמו"ר ז"ל במ"א (בהתורה לשמש שם אהל בהם סי' מ"ט) בשם הזוהר שתכלת הוא בחי' דאכלי כולא ושצי כולא ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים וכו'. היינו שאו"ה וכל הרחוקים מצדיקי אמת אינם יכולים לקבל האור של מעלה מהש"י. כי הוא שורף ומכלה הכל בבחי' כי א' אלקיך אש אוכלת הוא דאכלי כולא ושצי כולא. אבל ישראל הדבקים בצדיקי אמת נאמר עליהם ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום. כי אדרב' הם מקבלים חיות משם כי הצדיקי ממשיכין החיות עליהם בהדרגה ובמדה דרך פתחים ושערים דקדושה. עד שאין אור העליון שהוא אש אוכלת אוכלת אותם. רק אדרבא הם מקבלים חיות חדש בכל פעם משם וכל זה הוא בחי' תכלת בחי' ציצית וכו"ל. וע"כ קרח שחלק על כל זה כנ"ל ע"כ

כלים וצנורות שא"א לקבל האור כ"א
 ע"י פתחים וצנורות, אדם שמגיע לארמון

יפה ומפואר שיש בה כל טוב בפנים והמלך יושב על כסאו... והרי טוב מאוד שהוא נכסף לראות את עצמו בפנים בהיכל המלך, אך וודאי עליו להבין שיש חצר וגם לחצר צריך למצוא את הפתח ולפעמים הוא נעול וצריך לפתחו... ולאחר כניסתו לחצר יש כניסה לארמון שגם שם צריך למצוא את הפתח הנכון, וכך הוא צריך להלך מחדר לחדר ולפנות כמה פעמים ימין או שמאל וכמה עיקולים וכו' עד שיגיע להיכל המלך,

כי באמת על האדם להבין שהשלמות הוא לא דבר פשוט בכלל זה לא עניין של מקצוע וכדומה, להגיע לדבקות בה' זה הרי בחי' דאכלי כולא ושצי כולא זה אש שבערת שאי אפשר לעמוד בזה כשבאים לזה בפתאומיות כי הוא שורף ומכלה הכל בבחי' כי א' אלקיך אש אוכלת הוא, והדרך היחידה להגיע לשם הוא רק על ידי הצדיקים שממשיכין החיות עליהם בהדרגה ובמדה דרך פתחים ושערים דקדושה. עד שאין אור העליון שהוא אש אוכלת אותם. רק אדרבא הם מקבלים חיות חדש בכל פעם משם,

ולכן, על האדם להבין שהצמצומים והמונעים שיש לו מלהגיע לשלמותו אינם התנהגות של "הרחקה", שמרחיקים את האדם מעבודתו ודוחפים אותו החוצה, אלא להיפך הוא פעולה של "קירוב" וכמו שרבינו אומר "שההתרחקות היא תחילת ההתקרבות" מפני שאומות העולם וכל הרחוקים מצדיקי אמת אינם יכולים לקבל האור של מעלה מהש"י. כי הוא שורף ומכלה הכל בבחי' כי א' אלקיך אש אוכלת הוא דאכלי כולא ושצי כולא, הסיבה שאומות העולם והרחוקים אינם זוכים לזה הוא מפני שמעוצם גדולת הדבר ואורו הגדול הרי אי אפשר שאדם שהוא רחוק יזכה לזה, ואם רצונך

כולנו רוצים להגיע לאושר, להגיע להיכל המלך, ואנחנו אפילו מצליחים קצת לדמיין איך זה נראה שם, איזה אושר, איזה שלמות, השאלה היא איך מגיעים לארמון הזה ואפילו אם אנחנו כבר שם עדיין נשאלת השאלה איך נכנסים פנימה?

זה לא סוד שאנשים יכולים להגיע רחוק ולזכות לדברים גדולים ונפלאים, ההוכחה הגדולה היא כשאנו מסתכלים על האבות, משה רבינו, אהרן הכהן, תנאים, אמוראים, בעל שם טוב והתלמידים, כל אלו מוכיחים לנו שיש דרך להגיע לשם.. להגיע למעלות גדולות רמות.. והיכן נעלמו דרכים אלו?! האם הדרכים נחסמו לפתע? או אולי אנחנו עצלים מדי? ואולי בכלל זה קשור לסיפור של... 'קרח'?

בכל עניני העולם יש דבר פשוט שכל אחד מבין, אדם שרוצה ללמוד מקצוע יצטרך לעמול קשה כמה שנים ואז לעמוד בכמה מבחנים וכו' עד שיגיע למה שחפץ, וכשהאדם מגיע ללמוד את המקצוע הרי שבלביו הוא מתלהב ורואה כבר את עצמו עמוק במקצועו מצליח היטב.. אך למרות זאת הוא מבין שבכדי להגיע לשם הוא יצטרך לקום בכל יום ולהתיגע רבות בלימודים ולעמול במשך שעות ארוכות כך במשך כמה שנים עד שיקבל את מבוקשו,

אך בעניין עבודת ה' יש תכונה מיוחדת, שליבו של האדם רוצה להגיע לשלמות ובפרט כשהוא מבין מה מונח בשלמות הנפש איזה אור ושמחה ואמונה וחיים טובים אז בוודאי שליבו בוער לזה יותר ויותר והוא מדמיין בשכלו איך נראה המקום הנפלא הזה ממש גן עדן בעולם הזה.. אך שם יש יוצר מיוחד שמונע מן האדם לרצות להבין שיש שערים ופתחים שהם בחי'

פגם בתכלת וכנ"ל וע"כ שאל אם חוט אחד של תכלת פוטר הטלית, טלית שכולה תכלת אינו דין שתפטור את עצמה. היינו שכפר ופגם בבחי' השערים והפתחים הנ"ל שהם בחי' כלים וצנורות שא"א לקבל האור כ"א ע"י פתחים וצנורות. וע"כ דייקא ע"י חוטי ציצית ממשכין האור בהדרגה ובמדה. אבל טלית שכולה תכלת בודאי א"א להמשיך האור על ידה כי הוא בבחי' ריבוי האור. עד שמתקנין אותה ע"י חוטי הציצית דייקא שעל ידי זה עושין פתחים וצנורות דקים ונפלאים לקבל האור בהדרגה ובמדה וכנ"ל. וזהו בעצמו מה ששא לבית מלא ספרים חייב במזוזה וכו' כי אמר שבי תמלא ספרים פטור ממזוזה מכ"ש ממזוזה אחת שפוטרת כל הבית וגם בזה כפר בהנ"ל שכפר בהמשכת האור מעילא לתתא שבאמת א"א להמשיכו כ"א ע"י תיקון הפתחים דייקא שזה בחי' מזוזה שאצל הפתח דייקא כי העיקר הוא תיקון הפתח כנ"ל. אבל בית מלא ספרים עדיין לא נתתקן הפתח אדרבא ע"י ריבוי אור א"א לקבל כנ"ל.

ליקו"ה
י"ד א'
הלכות
הכשר כלים
הלכה ד'
אות נ"א

הוא בבחי' ריבוי האור. עד שמתקנין אותה ע"י חוטי הציצית דייקא שעל ידי זה עושין פתחים וצנורות דקים ונפלאים לקבל האור בהדרגה ובמדה,

הוא לצאת מן השורה ולזכות כן לכל זה, הרי שזה יכול להיות רק בדרך הצדיקים שממשיכין החיות עליהם בהדרגה ובמדה דרך פתחים ושערים דקדושה, עד שאין אור העליון שהוא אש אוכלה אוכלת אותם,

וגם זהו בעצמו מה שאמר בית מלא ספרים חייב במזוזה כי אמר שבית מלא ספרים פטור ממזוזה מכ"ש ממזוזה אחת שפוטרת כל הבית וגם בזה כפר בהנ"ל, כי הוא לא ידע שעיקר הסוד להגיע לאור האמיתי שיש לה קיום הוא דווקא על ידי שממשיכין את האור מעילא לתתא וכל הדרך להמשיכו הוא ע"י שהאדם מוצא את האור לאט לאט בתוך הצמצומים שלו בתוך איך שהחיים שלו נראים בדיוק! דווקא כך הוא יכול לזכות דרך זה לאור הגדול באופן שזה לא יזיק לו

ובאמת קרח לא היה טיפש כמובא בחז"ל והוא רצה טלית שכולה תכלת כי התכלת הוא אור גדול ונפלא וא"כ מדוע רק חוט אחד תכלת הרי זה לא מספיק להמשיך את האור עדיף שכל החיים יהיו תכלת, ואזי אנו דבוקים עד אין סוף במטרה... כי הרי אם חוט קטן יכול להמשיך כזה אור אז טלית שכולה תכלת אינו דין שתפטור את עצמה,

כי הרי א"א להמשיכו כי אם ע"י תיקון הפתחים דייקא שזה בחי' מזוזה שאצל הפתח דייקא כי העיקר הוא תיקון הפתח כנ"ל. כי בלי הצמצום שזה בעצם החיים של האדם עם הקשיים וכו' הרי עדיין לא נתתקן הפתח ואז ע"י ריבוי אור א"א לקבל, כי צריכים לתקן את הפתח ולהבין שכל הדרך להמשיך את האור עלינו וכל העבודה שיש בזה הוא בעיקר בתיקון הפתח שהכוונה בזה למצוא את הפתח תמיד אף שהוא בצמצום גדול להתקרב ולהאיר את אור האמת של ה' יתברך בלב ובבית ובכל חדר ויכול למצוא מזוזה קטנה בפתח שדרך שם ניתן להמשיך אור בכל מצב ובכל עניין,

וגם במזוזה הוא טען הרי הבית הוא כל חיי האדם, יש חדרים בבית, יש סלון, יש חדר ילדים, חדר הורים, מרפסת, מה כבר יכול לעזור מזוזה קטנה במשקוף החדר? איזה אור זה כבר יכול להכניס לבית? מדוע לא למלאות את כל הבית עם ספרים שכל הבית יהיה ב"אורות" ונגמרו הבעיות.. כי אמר שבית מלא ספרים פטור ממזוזה מכ"ש ממזוזה אחת שפוטרת כל הבית,

כי תמיד יש חוט של תכלת שדומה לרקיע וממשיך אור ותקווה בכל מצב דווקא בגלל שזה רק חוט אחד וככה נבנה האור אצל האדם באופן יציב ושלם ובזה הוא ניגש אל הקודש יותר ויותר בלי היזק של ריבוי אור, וזוכה לשלמות הנפש באמת, אמן.

אבל בכל טענותיו הוא דווקא חלק על האור הנפלא שאדם יכול לזכות בה כי קרח שחלק על כל זה כנ"ל ע"כ פגם בתכלת, דווקא בזה שהוא רצה שהכל יהיה 'תכלת' הוא פגם באור שיש ב'תכלת' היינו שכפר ופגם בבחי' השערים והפתחים הנ"ל שהם בחי' כלים וצנורות שא"א לקבל האור כ"א ע"י פתחים וצנורות. וע"כ דייקא ע"י חוטי ציצית ממשכין האור בהדרגה ובמדה. ודוקא בזה שיש לאדם מניעות וצמצומים שלא נותנים לו כביכול לגשת אל הקודש היא הנותנת לו את הכח והיכולת האמיתית לגשת אל הקודש אליו הוא חפץ להגיע כי א"א להמשיך האור על ידה כי

פניני אור

מחלוקת קרח ועדתו" - ולכאורה היה צריך לכתב "מחלוקת קרח ומשה", אולם מכאן ראיה שמשה עצמו שתק ולא הגיב למחלוקתם של קרח ועדתו, וכל המחלוקת נקרא רק על שםם, שרק הם מלבים ומעוררים את המחלוקת. (שיח שרפי קודש)

בעת המחלוקת שהתעוררה על רבנו, שאל אחד מהגדולים ששמע את טענת החולקים בלשון שאלה, "ומה אומר רבנו על טענות המתנגדים עליו?" אמרו לו: "הוא ישותק ולא עונה כלום!" נענה ואמר: (ש) כעת מתורץ לי הנאמר באבות (פ"ה, מ"ז) - "איזהו מחלוקת שלא לשם שמים